

[Sundhedsministeren]

På baggrund af denne finder jeg det hensigtsmæssigt indledningsvis at bemærke, at det ikke er muligt at besvare det stillede spørgsmål præcist.

Som nævnt i min besvarelse af spørgsmål nr. S 829 er det Dansk Røde Kors, der er ansvarlig for den sundhedsmæssige betjening af asylansøgere ved disses ankomst til Danmark. Ved forekomst af smitsom sygdom skal Dansk Røde Kors underrette Direktoratet for Udlændinge samt de overordnede sundhedsmyndigheder herom.

Med hensyn til indvandrere er situationen den, at disse får rettigheder ifølge sygesikringsloven og således tildeles en almindelig praktiserende læge. Smitsomme sygdomme hos indvandrere anmeldes herefter på lige fod med smitsomme sygdomme hos resten af befolkningen, det vil blandt andet sige uden angivelse af statsborgerskab.

Det kan dog oplyses, at der i perioden 1985-88 anmeldtes 82 tilfælde af tyfus. 80 tilfælde var opstået efter smitte i udlandet, heraf blev 9 diagnosticeret blandt nyankomne flygtninge.

Af de i perioden 1981-85 i alt anmeldte 1.588 tilfælde af hepatitis A blev 137 diagnosticeret blandt flygtninge/indvandrere. For så vidt angår hepatitis B blev der i 1981-87 i alt anmeldt 1.304 tilfælde, hvoraf 30 blev diagnosticeret blandt flygtninge/indvandrere.

Jeg må på baggrund af det anførte konkludere, at der ikke er holdepunkter for at antage, at de med asylansøgere og indvandrere tilførte sygdomme har haft betydning for sygdomsfrekvensen i den danske befolkning generelt.

Spm. nr. S 831

Til *landbrugsministeren* (10/5 89) af:

Ernst B. Schmidt (FP):

»Er der landbrugspligt eller bopælspligt forbundet med landbrugserhvervet i Holland?«

Begrundelse

Spørgsmålet er stillet for at få oplyst, om hollandske bønder er friere stillet end danske.

Svar (19/5 89):

Landbrugsministeren (Tørnæs):

Der er ikke i Holland lovregler om landbrugspligt og bopælspligt på landbrugsejendomme.

For en ordens skyld vil jeg dog nævne, at der i den hollandske planlægningslovgivning findes regler, hvorefter områder udpeges til bestemte formål. Således udpeges der områder til byudvikling, industri, skovrejsning, landbrug m.v. Når et område således er udlagt, er det bundet til den bestemte anvendelse, udpegningen har anvist. Er et område udlagt til landbrug, kan der kun drives landbrug. Men der er ikke pligt hertil. Drives der ikke landbrug, er alternativet, at jorderne må henligge. Dette giver efter det oplyste ikke anledning til problemer – alle områder udlagt til landbrug drives landbrugsmæssigt.

Jeg skal i øvrigt henviser til min besvarelse af spørgsmål nr. S 367 samt til mit indlæg under 1. behandling af L 217, forslag til lov om ændring af lov om landbrugsejendomme, idet jeg særligt skal henviser til Folketingets forhandlinger 1988-89 spalte 7350 og 7351.

Spm. nr. S 832

Til *forsvarsministeren* (11/5 89) af:

Jens Thoft (SF):

»I forlængelse af ministerens svar af 3. maj 1989 ønskes som anført i spm. nr. S 804 oplyst, hvor store de danske bidrag via NATO's infrastrukturprogram er i forbindelse med NATO's atomvåben.«

Begrundelse

Det fremgår af ministerens svar af 3. maj 1989, at Danmark nu atter bidrager til at betale udgifter i forbindelse med NATO's atomvåben, men ministeren undlader som sædvanlig at svare på det stillede spørgsmål.

Jeg gentager derfor spørgsmålet om, hvor store beløb det drejer sig om.

Svar (19/5 89):

Forsvarsministeren (Enggaard):

Det skal præciseres, at der ikke over NATO's infrastrukturprogram anvendes midler til nukleare våben, der ejes af USA og Storbritannien.

Af infrastrukturprogrammet afholdes derimod udgifter til forøgede sikringsforanstaltning